

Szaporító STOP cselekvési terv

Lépések az illegális kutyaszaporítás felszámolása felé

- I.) Alaphelyzet megfogalmazása
- II.) Elemzés
- III.) Megoldási javaslatok

I.) Alaphelyzet megfogalmazása

Keletről nyugatra

Általános trend, hogy nagylétszámban viszik a kutyákat Európa keleti országaiból (Magyarország, Szlovákia, Románia, Bulgária, Görögország, Törökország stb.) nyugat Európa egyes országaiba (Németország, Ausztria, Anglia, Svájc, Franciaország, Hollandia stb.)

Bár az Európai Unióban szabad az áru, a tőke és a munkaerő szabad mozgása, viszont egyes témákban külön szabályozás van érvényben, ilyen pl. az élő állat szállításról szóló 2005/1/EK rendelet. Sajnálatosan ma ezt sokan figyelmen kívül hagyják a nagyobb haszonszerzés- és/vagy a magasabb elhelyezési darabszám reményében.

Alapvetően két típusát tudjuk megkülönböztetni az illegális kutyakereskedelemnek.

→ nagylétszámú, ipari, javarészt külföldön kerül értékesítésre:

Magyarországon becsléseink és tudomásunk szerint kb. 200-300 közti illegális kutyaszaporító telep üzemel – egyenként 60-120 darab kutyával – összesen **kb. 8000-36000 kutyával**. Plusz azok, akik jelenleg nincsenek a látóterünkben. Nagyjából ez a létszám el is hagyja az országot az illegális kutyakereskedés keretein belül. 10 kutyából kb. 9 kutyát külföldre visznek.

→ kisebb létszámú, családi környezetből, itthon kerülnek értékesítésre:

Tapasztalataink szerint azok a „fajtatiszta” kutyák, akik Magyarországon kerülnek értékesítésre, azok kislétszámú kutyatartó helyekről, tulajdonképpen családi környezetből kerülnek ki. Ez is évente **tízezres nagyságrendben** történik meg.

Az elégtelen ellátórendszer

Mindkét típusból származó egyedek nem vagy csak alig kerülnek be az ebrendészeti ellátórendszerbe. Viszont a telepek felszámolását, az állomány kobzását pont az teszi lehetetlenné, hogy gyakorlatilag elégtelen az ellátórendszer, mert minimum tizenöt-ször több kóborkutya van, mint ahány férőhely.

Éppen ebből következik, hogy az illegális kutyaszaporítók ezt a cselekvésképtelenséget megérezvén kihasználják a helyzetet és különösebb büntetési tétel hiányában vidáman folytatják illegális és káros tevékenységüket. Minden előképzettség nélkül a nagyobb haszonszerzés miatt folyamatosan elletik a szuka kutyákat, azokat is akik betegeket.

A szereplők

A szereplők típusai:

szaporító, állatorvos (nem minden esetben), külföldi felvásárló, vevő

A szaporító:

Túlnyomórészt az ország hátrányos helyzetű településein vagy a nyugati határhoz közel vannak ezek a puppy farmok. Az egykor virágzó bányászvárosok vagy mezőgazdasági térségek mára munka nélkül maradt lakói megélhetésként folytatják ezt a tevékenységet.

Az állatorvos:

Az esetek többségében a kutyák kezeletlenek, oltatlanok, és nem is látja őket állatorvos. Vannak azonban olyanok, akik némi plusz pénzért kitöltik az eboltási könyveket és az útleveleket.

A külföldi felvásárló (megrendelő):

Rendszeresen felkeresi a szaporítót és elszállítja a kutyákat. A felvásárló kb. 80,00 – 100,00 EUR/kutya fizet a szaporítónak, viszont kb. 800,00 – 1.000,00 EUR / kutya értékesíti őket külföldön. Tehát a legnagyobb haszon az övé. Személygépjárműtől a 2,5 tonnás furgonokon át, akár kamionnal is – ilyenkor több szaporítótelepről vásárol fel egyszerre – szállítja ki a kutyákat.

Vevő:

Külföldön olcsónak számít az ezer eurós fajtatizta kutya, hiszen a kennelekből, pedigrével, törzskönyvvel rendelkező kutyák öt-hat ezer euróba kerülnek általában.

A folyamat

Folyamatos elletés, ketrestartás, mely már az állatkínzás határát súrolja vagy sok esetben ki is meríti, a megrendelő felvásárolja az „alapanyagot”, szállítás, értékesítés kb. 10x-es szorzóval.

II.) Elemzés

A **magasabb haszon** realizálása érdekében az összes költségnövelő tényezőt kiiktatják és a lehető legolcsóbban „gyártják” a kutyákat. Ezek sokszor a kutyák életébe is kerülnek a folyamat során. Ezek a puppy farmok szörnyűséges körülmények között tartják a kutyákat, ami minden állat-egészségügyi és állatvédelmi előírást nélkülöz.

Vannak olyan szaporítók is, akik szabályos tenyészetet vagy állatvédő szervezetet hoznak létre tevékenységük álcázása kedvéért és vannak olyan ál-állatvédők is, akik hasonló törvénytelen módszerekkel jutnak a fajtatizta mini kutyákhoz, hogy aztán ők végezhessek el az értékesítési folyamatot – nyilván a felvásárló közvetítése nélkül, így ők közvetlenül jutnak hozzá a jelentős bevételhez, **örökbefogadási adomány címszó** alatt.

A környező lakók, a települési jegyzők, a hatósági állatorvosok, a helyi állatvédő szervezetek is tudhatnak a tevékenységről, de senki nem tesz semmit, mert nem tud vagy mert nem akar, vagy csak egyszerűen azért, mert **korrumpálva** van már a folyamatban.

Felszámolásukra tett valamennyi kísérlet kudarcba fullad, mert előbb-utóbb belebotlik a folyamat egy lefizetett személybe.

Az állományokat elkobozni nem lehet, mert **nincs hova tenni**, mert a kóbor állatok maguktól is túlszaporodtak és nincs hely. Nincs hely. Apparátus sincs arra, aki végig viszi az illegális kutyaszaporító jogi felelősségre vonását.

Lévén a folyamat többszereplős, nem lehet csak egy emberre ráhúzni a felelősséget. A **bűnszervezet** megállapításhoz mi, civilek kevesek vagyunk.

Az illegális szaporító telepekről származó kutyák a legtöbbször betegségben szenvednek, amely óriási anyagi terhet jelent a vevőkre, de ennek ellenére újra és újra vásárolnak **olcsókutyát**.

III.) Megoldási javaslatok

Lakossági információs kampányok belföldi és külföldi

Alaposan és rendszeresen tájékoztatni kellene az állampolgárokat az „olcsókutya” vásárlás hátrányairól, pl. **„olcsókutya STOP”** jelmonddal. Népszerűsíteni kellene a menhelyi örökbefogadást és a tenyésztőtől vásárolt törzskönyves kutyák vásárlását.

Külföldön is kellene partnerszervezeteket találni, aki közreműködik abban, hogy az adott ország lakossága tájékoztatva legyen arról, hogy ne vásároljon olcsó fajtatizta kutyát. Svájcban ilyen a Susy Utzinger alapítvány például.

Felderítés

Az illegális kutyaszaporítók általában benne vannak a **helyi állatvédő szervezetek látókörében**. Civil szervezetként sajnos tehetetlenek ellenük, viszont meg tudják jelölni, hogy pontosan mely személy és milyen cím alatt végzi ezt a tevékenységet. Érdemes volna felderítő munkát náluk kezdeni. Mellékelem az általam ismert és elismert magyar állatvédő civil szervezetek (137) listáját a szervezeti vezetők elérhetőségével. A feladatellátási súlyuk ezeknek a szervezeteknek meghatározó és jelentős hazánkban.

A települési jegyzők, hatósági állatorvosoknak szintén a látókörében kellene, hogy legyenek ezek a nagylétszámú állattartó helyek, hiszen a szomszédok nagyon gyakran bejelentik és birtokvédelmi eljárásokat kezdeményeznek a szaporítók ellen. Persze ilyenkor sem történik sajnálatos módon általában semmi. Bár a kunsági tanyavilágban sajnos még ennél is rémesebb büntettek maradhatnak felderítetlenül. Ez is egy külön kifejtést igényelne.

A hazai értékesítők az internetes és nyomtatott **apróhirdetések**be saját maguk rakják bele a telefonszámaikat. Csak fel kellene őket hívni és próbavásárlást csinálni.

Nyomozás belföldi és nemzetközi

Ez nyomozati szerv, a rendőrség hatásköre. Javaslatom szerint érdemes a **célországok** és akár a **tranzitországok** bevonásával együttműködésben nyomozni. Ezzel a témával több nemzetközi állatvédelmi civil szervezet foglalkozik, ilyen például a Eurogroup for Animals. És

egyre több nyugat Európai ország (Anglia, Svájc, Franciaország) nemzeti televíziója is forgat nálunk oknyomozó riportokat.

Az eddigi civil és polgári kezdeményezések viszonylag nagy hatásfokkal bírnak, de kormányzat és hatóság nélkül sajnos csekély, csepp a tengerben.

Rajtaütések

Hatósági rajtaütésekkel legalább lassítani, nehezíteni lehetne a bűnszervezetek tevékenységét. Az **apparátushiányt** is érdemes volna csökkenteni, hogy a megnövekedett ügyterhet viselni tudja a közigazgatás.

Kobzások alternatív elhelyezési módszerrel, jogszabályalkotási folyamatok

A kobzások során a lefoglalt állatokat bűnjelként az eljárás végéig tartani szükséges, viszont ez gyakorlatilag kivitelezhetetlen – tekintve az állomány több tízezres létszámát. Ráadásul nem is pusztán a „szerencsétlen” nyomorult szaporítónak kéne megfizetnie, hanem az óriás hasznot zsebre tevő megrendelőnek, felvásárlónak. Ehhez is nemzetközi együttműködésre volna célravezető. **Gyorsított eljárás.** Új jogszabályalkotásra volna szükség, ahol vagy az eljárási folyamat van felgyorsítva, vagy hatósági döntés értelmében a lefoglalt állomány azonnal elhelyezhető. A kobzott állatokat elhelyezni külföldi civil szervezetekkel együttműködésben kellene **ivartalanítás után elhelyezni** valóban állatvédelmi és örökbefogadási eljárások keretein belül. Egy átlagos mentett kutya örökbefogadási adománya kb. 275,00 – 300,00 EUR Európában.

Jogi eljárások

A bűnszervezet szereplőit – kontinentális jogrendünk kereteit maximálisan kihasználva – precedens értékű, **elrettentő erővel rendelkező**, kellőképpen súlyos büntetéssel kellene sújtani, hogy a többi kereskedőláncnak elmenjen a kedve vagy legalább újabb maffiózók már ne kapcsolódjanak be a területre. Sajnos ma ezek száma folyamatosan növekszik. Pedig már az is nagy előrelépés volna, **ha legalább nem gyarapodna tovább** az illegális kutyaszaporítók száma.

Adóhatósági eljárásokat is lehetne indítani ellenük, hiszen a kereskedelemi tevékenységük teljesen feketeén végzik. Az adóelkerülés pedig büntetendő. Az USA például legalizálta az illegális kutyakereskedelmet, kifehéřítette a területet és megnövelte nemzete adóbevételeit. Hosszas társadalmi-, a legális marihuána ügghöz hasonló indulatokat kiváltó viták után.

2020.02.14., Budapest

Mészáros Gabriella

elnök

MÁOSZ